

La Magdalena, l'OTAN, el Barça i TV3

Coincidint amb el partit entre el Barcelona i la Juventus, el reemissor de TV3 al nord del País Valencià començà a funcionar. L'expectació que l'esdeveniment generà a Castelló, en plenes festes, fou notable.

Adolf Beltran

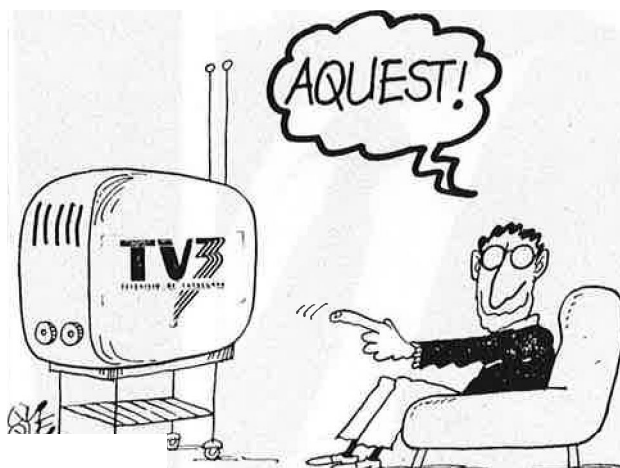
Castelló de la Plana estava en plenes festes de la Magdalena. La setmana major de la ciutat es desenrotllava amb la normalitat excitant pròpia d'aquests casos. Balls, senyeres, desfilades, traques i gresca rivalitzaven, però, amb una altra ambientació més peculiar. Cartells i consignes multicolors ocupaven els racons més inversemblants de la geografia urbana, tot demanant una o altra posició en el referèndum de l'OTAN. Els motius d'atracció no acabaven aquí. Era dimecres dia 5 de març i el Barcelona s'enfrontava a la Juventus de Torí en partit de la Copa d'Europa. Era el dia, a més, en què el reemissor de TV3 al nord del País Valencià, construït amb aportacions populars, començava a funcionar, en període de proves, i retransmetia el gran «matx» de futbol.

Discretament, el periòdic *Mediterràneo* ho anunciava en la seua secció de televisió; «A partir d'avui, s'inicia a Castelló l'emissió de la cadena catalana de televisió TV3, després de l'entrada en funcionament del repetidor instal·lat en la muntanya del Bartolo». Des de la seua crònica habitual, Juan Enrique Mas, director de Faltre rotatiu de la ciutat, *Castellón Diario*, comentava l'afer i aprofitava per retraure a la Generalitat que les emissions del centre «regional» de TVE, Aitana, no arriben encara a les comarques més septentrionals; «si no saben com es fa això, sense gaire diners, que pregunten al grup promotor del reemissor de TV3 en el Bartolo,

que ha fet el mateix, però a l'inrevés».

Juan Enrique Mas ja s'havia preocupat de puntualitzar el dia anterior, després de queixar-se del tractament que Aitana havia donat a les festes castellonenques, que «si l'any vinent, per exemple, ja funciona el repetidor de TV3 i s'invita aquest canal a traure alguna cosa de la Magdalena als seus espais, en Aitana perdran el cul fent el

6VIN HA SEGUT L'ACIE MÉS IMR9RT/WT DEL PROGRAM4 DE FE/ES DE LA MAÛDALENA ?

Quique, a «Mediterràneo».

que mai no han estat capaços de fer fins ara».

A banda el «castellonerisme» irredeempt d'aquestes valoracions favorables a la TV3, la veritat és que la seua irrupció en les pantalles ha despertat una serena però interessada expectació entre els valencians de les comarques del nord del país. Al llarg de dimarts i dimecres mateix, un gran nombre de persones de les més variades condicions i ideologies van telefonar a la seu que té a Castelló Acció Cultural del País Valencià, entitat coordinadora del grup promotor del reemissor, per consultar la sintonia per on s'havia de rebre la imatge, per comunicar que els arribava molt bé el senyal o, al contrari, que tenien problemes de recepció.

Les parts més baixes d'Artana i Es-lida, la Vall d'Uixó i altres punts són, en principi, zones d'ombra, tot i que la confirmació de l'àrea de recepció del senyal només podrà fer-se definitivament quan la torre del repetidor serà completa, en tota l'alçada, i les obres, acabades.

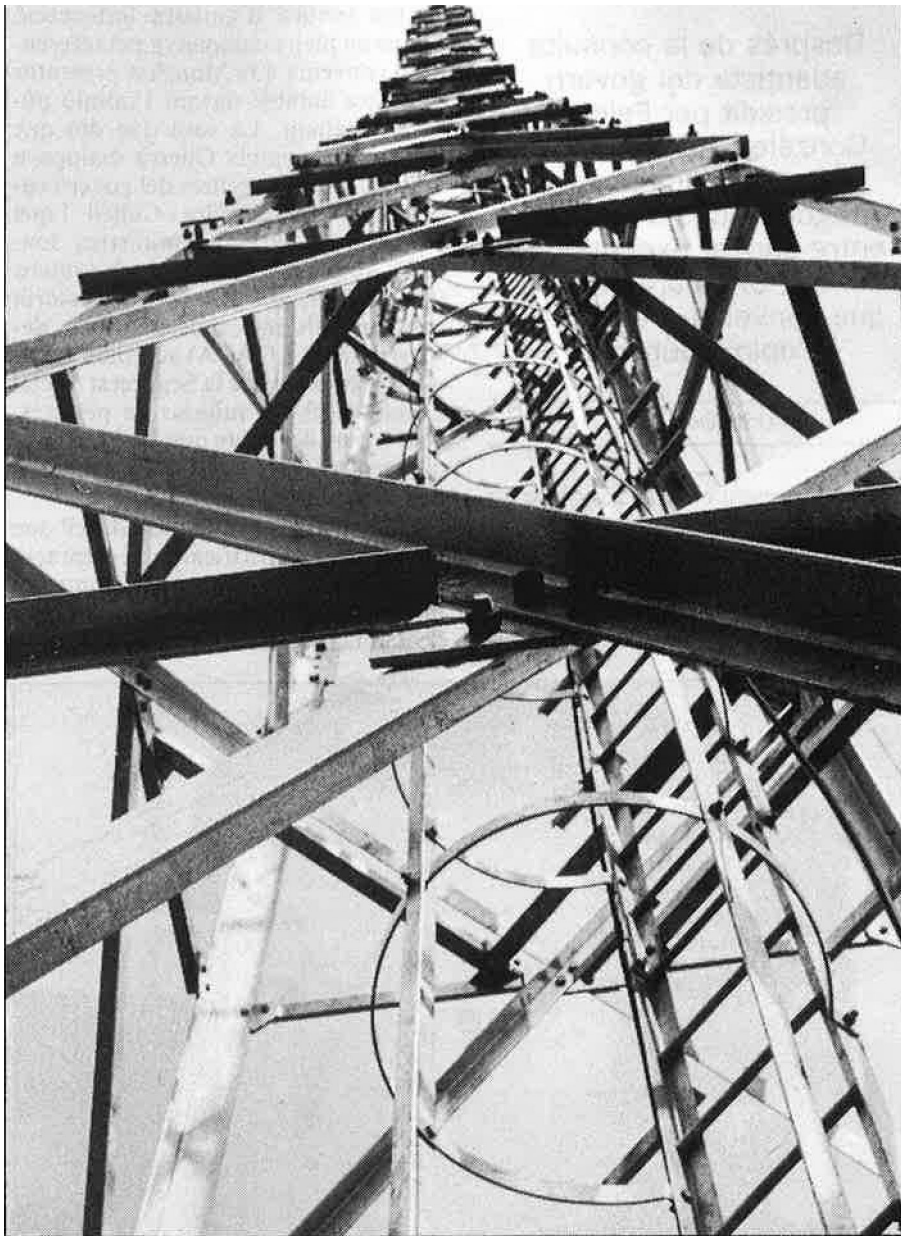
Ja parpellejaven en els carrers els llums de les gaiates quan la gent, a l'horabaixa, feia bullir la ciutat. En els casals de les colles festeres, en les terrasses de les cafeteries, en la plaça Major, on actuaven en directe diversos grups musicals, en la improvisada conversa del passeig, es parlava d'antenes, de televisió, del punt 62 en la banda d'UHF. Diversos establiments d'electrodomèstics, al carrer Teneries, al carrer Falcó... oferien en els televisors dels aparadors imatges bastant nítides de la televisió del nord.

«Ha estat un esdeveniment tan esperat —explicava a EL TEMPS Salvador Vilar Zena, director de l'Institut Penyalgosa—, que em trobe molt satisfet. L'ambient, entre el personal, és prou animat, més encara perquè coincideix amb el partit del Barça. Entre els companys de faena i els coneguts ha constituït, sens dubte, la notícia del dia».

Miquel Peris Segarra, escriptor i fill predilecte de Castelló, opinava que «el punt més important és la llengua. Jo m'ho mire amb aquest prisma, el d'un vehicle de cultura que pot fer molt per la normalització. Ara tindrè ocasió d'anar mirant què és el que més m'agrada de la programació de TV3».

D'altra banda, Manuel Rosas Arto-la, director de l'Escola de Formació del Professorat d'EGB, preferia no insistir en un tema tan clar com el de la contribució a la llibertat i la pluralitat d'expressió, i constatava simplement la bona acollida popular a la TV3.

Entre els professionals de la comunicació, la recepció del nou canal a Castelló ha estat valorada també positivament. Tomàs Alvarez, director del diari *Mediterràneo*, comentava a aquesta revista que «tot el que siga aportar nous canals d'informació és

Antena de la TV3 a Castelló, sufragada amb aportacions populars.

positiu». Pel que fa a la reacció de la gent, apuntava: «no tinc prou elements de judici, però em fa la sensació que la majoria del poble de Castelló comparteix aquest criteri.»

Josep Miquel Francés, periodista de Radiocadena Valenciana i corresponent d'Aitana, es mostrava molt favorable i afirmava: «No conec ningú a Castelló que estiga contra la TV3.

Tinc l'experiència d'un programa que vam fer a la ràdio sobre el tema i tots els oïdors que hi van participar, per uns motius o altres (les retransmissions esportives, la normalització lin-

güística, els serials...), hi estaven d'acord».

Manuel Monferrer, director d'Antena 3 a la ciutat, no constata cap expectació desmesurada, si exceptuem els aficionats als esports, però coincideix a valorar el fet positiu de poder veure més televisió. «Diuen que la realització de TV3 és millor, i ara ho podrem comprovar. La posició de la gent, si descomptem els qui tenen prejudicis de tipus ideològic, és favorable. Ací no hi ha cap rebuig al valencià de les emissions d'Aitana (que desgraciadament és molt poc) ni al ca-

talà de TV3. A diferència d'altres llocs, no hi ha cap visceralitat cap a res».

El fet era, amb tot, que la nit del dia 5, es podia sintonitzar un nou canal. A l'hora del sopar, els carrers eren ostensiblement més buits que durant tot el vespre, hi havia més televisions en marxa i els esforçats i milionaris jugadors del millor futbol europeu disposaven d'uns quants milers més d'expectadors en una ciutat d'uns 140.000 habitants, com també en la majoria dels pobles de la Plana i el Maestrat, fonamentalment.

En la plaça de Borrull, hi ha el bar La Panderola, un local popular, presidit per les banderes blaugrana i albinegra, del Barcelona i el Castelló, respectivament. Allà solen reunir-se els socis d'una de les penyes que el club barcelonista té a la capital de la Plana. A dos quarts de deu, en els inicis del partit, era tan ple que el propietari hagué d'abaixar la persiana. Una massa excitada de persones s'amuntegava en les taules, amb la mirada dirigida a un angle de la sala i devorant el sopar inconscientment. No cal parlar del deliri que es desencadenà quan el Barça aconseguí el seu gol. Els van fer, però, molta gràcia els insòlits anuncis en català que, a la mitja part, recomanaven consumir aquelles conegudes marques de tabac o de beguda.

A l'avinguda del Rei En Jaume, una multitud s'aplegava, cap a dos quarts d'onze, per contemplar el castell de focs artificials de la jornada. Mentrestant, alguns bars de la rodalia apareixien plens de gent que seguia les incidències de l'encontre futbolístic, mentre menjava un entrepà o es feia una cervesa. En alguns casals festers, locals on les colles instal·len els quaters generals durant la setmana de la Magdalena, se seguia també amb rebombori l'esdeveniment.

La impressió general és, doncs, que la primera compareixença de la TV3 fou un èxit total. Ara passaran uns dies sense emissió, mentre s'acaba del tot la instal·lació tècnica al cim del Bartolo. En unes setmanes començarà a funcionar amb total normalitat, de forma continuada. Els valencians, que han aportat prop de divuit milions de pessetes mitjançant bons populars, han vist ja el primer fruit d'un esforç col·lectiu. D'un esforç unànimement acceptat al nord del país i que, de moment, ha deixat en la memòria dels veïns de Castelló el record d'unes festes en què la ciutat sencera, sense deixar per a res la gresca «magdalenera», oblidà el referèndum i esdevingué blaugrana.